

Η επιστολή του Μητροπολίτη Κυθήρων που οδήγησε την ΔΙΣ να «απαντήσει»

/ [Επικαιρότητα](#)

Η από 7ης Μαΐου [επιστολή του Μητροπολίτη Κυθήρων](#) και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ ήταν, όπως φάνηκε, αυτή που ώθησε την Διαρκή Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος να εκφράσει επισήμως [την πικρία και αποδοκιμασία της για τη διαφοροποίηση ορισμένων κληρικών κάθε βαθμού σχετικά με τα μέτρα που εξήγγειλε η Εκκλησία για την Πασχάλια περίοδο](#)

■

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και με πολλή θλίψη, η ΔΙΣ ανακοίνωσε ότι αποφάσισε να ζητήσει από την Συνοδική Επιτροπή επί των Δογματικών και Νομοκανονικών Ζητημάτων τον σχηματισμό φακέλων και την υποβολή εισηγήσεων περί των επομένων ενεργειών Αυτής σχετικώς προς τις επιστολές και λοιπές ενέργειες των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Κυθήρων κ. Σεραφείμ και Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά, [επιβεβαιώνοντας τις πληροφορίες που είχε γράψει από το ore.gr](#) ότι οι εν λόγω Αρχιερείς εκδήλωσαν απειθαρχία και έλλειψη σεβασμού προς την ομόφωνη απόφαση του συλλογικού οργάνου διοικήσεως της Εκκλησίας της Ελλάδος, ως προς την έκτακτη διαδικασία τελέσεως των Ιερών Ακολουθιών εξαιτίας των υγειονομικών περιορισμών.

Όπως θα διαβάσετε στα επισυναπτόμενα έγγραφα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων, λίγες μόλις ημέρες προτού συνεδριάσει η Διαρκής Ιερά Σύνοδος, απέστειλε επιστολή προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και Πάσης Ελλάδος και Πρόεδρο κ.κ. Ιερώνυμο και τους Συνοδικούς Συνέδρους. Σε αυτήν έκανε λόγο για το ψήφισμα των πατέρων της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων και Αντικυθήρων, στο οποίο εξέφραζαν συνειδησιακό πρόβλημα σε σχέση με την ώρα εορτασμού της Αναστάσεως (με ό,τι αυτό συνεπάγεται), αλλά και το ότι αυτή τελικά «συνέπιπτε με το νομικόν φάσκα των Εβραίων», κρίνοντας ότι η Ιεραρχία αστόχησε στις αποφάσεις της. Στην επιστολή κρίνει δε ότι αγνοήθησαν αποφάσεις παλαιότερων Συνόδων, παρενέβησαν άγιοι και ιεροί κανόνες, γεγονός που εν τέλει «έπληξε αναρίθμητες, ιερατικές συνειδήσεις». Ο Σεβασμιώτατος τονίζει ότι η επιστολή γράφτηκε από θλίψη, ιδίως για τις τιμωρίες των κληρικών, και όχι από ασέβεια ή απείθεια και καταλήγει παρακαλώντας να ανακληθούν οι «διωγμοί» των κληρικών, που τέλεσαν άλλη ώρα την Ακολουθία της Παννυχίδος.

*Πρός
Τὴν Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἰωάν. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθῆναι*

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Συνοδικοί Σύεδροι,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ταπεινῶς εὐχομαι ἡ Χάρις, τὸ Ἐλεος, ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Εὐλογία τοῦ Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ περιθριγκάνουν τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, σύμπαντα τὸν Ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸν Χριστῶνυμον Λαόν τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλον τὸν κόσμον εἰς τοὺς χαλεποὺς καὶ δυσχειμέρους καιροὺς μας.

Εὐσεβάστως ἐνημερώνω Ὑμᾶς, κατόπιν καὶ τοῦ ὑποβληθέντος Ὑμῖν ἀπὸ 23^{ης} Ἀπριλίου ἐ.ἐ. ἀνακοινωθέντος – ψηφίσματος τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, περὶ τοῦ ὅτι ἅπαντες οἱ Ἱερεῖς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπὸ τοῦ νεωτέρου κατὰ τὰ πρεσβεῖα Ἱερωσύνης μέχρι καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου, λαβόντες τὸν λόγον ἐδήλωσαν τὸ συνειδησιακὸν τῶν πρόβλημα νὰ τελέσουν τὴν τελετὴν τῆς Ἀναστάσεως περὶ ὥραν 9 μ.μ. τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (ὅποτε τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ θὰ ἀπεχώρει διὰ τὰ πασχαλινὰ ἐδέσματα, ὡς συνήθως, καὶ θὰ κατελύετο ἡ πλέον αὐστηρὰ νηστεία τοῦ Μεγ. Σαββάτου πρὸ τοῦ μεσονυκτίου) καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἄνευ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου τῆς Ἀναστάσεως, νὰ τελεσθῇ ἡ Πασχαλινὴ Θεία Λειτουργία καὶ νὰ τελειώσουν ὅλα τὴν 10^{ην} μ.μ., ὥραν ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν πολιτῶν διὰ τὴν ὑπόλοιπον νύκτα. Τοῦτο, ὡς ἐλέχθη, θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ τελεσθοῦν ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ Μέγα Σάββατον μεσονύκτιον μέχρι τοῦ ἐπομένου μεσονυκτίου, τοῦ πρὸς τὴν Μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, δύο Θεῖαι Λειτουργίαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου Λειτουργοῦ καὶ οἱ πιστοὶ νὰ κοινωνήσουν δύο φορές εἰς τὸ 24ωρον αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, ὅπερ ἀντικανονικόν, ἀντιπαραδοσιακόν καὶ ἀτοπον (βλ. Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, Ἐπιστολὴ πρὸς Φιλαδελφεῖς, P.G. 5, 821C, 824A, τὸν ΠΘ' Κανόνα τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ Ἀγ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἱερὸν Πηδάλιον, ἐρμηνεία ΞΗ' Κανόνος Ἀγίων Ἀποστόλων, σελ.908, ἐκδ. Ρηγιοπούλου, Θεσσαλονίκη 2003).

Εἰς οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συμπέσῃ ὁ κατὰ τὸ Μέγα Σάββατον (ὅπως δυστυχῶς ἐξελίχθησαν τὰ πράγματα) ἑορτασμός τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ τῶν Ὁρθοδόξων μὲ τὸ πάσχα -νομικόν φάσκα- τῶν Ἑβραίων, οἱ ὅποιοι αὐτόν τὸν χρόνον, κατὰ τὸ ἐν τῷ

~ 2 ~

Μεγάλῳ Ὡρολογίῳ Πασχάλιον τοῦ ἔτους 2021, τὸ ἑορτάζουν τὸ Μ. Σάββατον (Κανὼν Ζ΄ Ἀγ. Αποστόλων, Κανὼν Α΄ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου).

Εγγράφησαν καὶ ἠκούσθησαν πολλὰ διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐνθεν κάκειθεν. Ἐπαρουσιάσθη ἡ ἐκσυγχρονισμένη καὶ «ἐκμοντερνισμένη», ἀλλὰ καὶ ἀνεπείρεστος ἀποιψὶς καὶ θεωρία τῆς τελέσεως τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς Ἀναστασίμου Θείας Λειτουργίας διαρκούντος τοῦ Μεγ. Σαββάτου (δύο ὥρας περίπου πρὸ τοῦ μεσονυκτίου) εἰς ἐκτόπισιν τῆς μακραίωνος καὶ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων παραδεδομένης ὀρθοδόξου πρακτικῆς.

Δύο Ἐγκύκλιοι τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου α) 798/554/537/1-3-1955 καὶ β) 1826/2240/1112/1-4-1971 ὁρίζουν σαφῶς ὅτι : «**Ἡ τέλεσις τῆς Ἀναστάσεως δέον (γενέσθαι) τὸ μεσονύκτιον καὶ οὐχὶ τὰς πρωϊνάς ὥρας τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, συμφώνως πρὸς τοὺς Κανόνας ΠΘ΄ Πενθέκτης καὶ Α΄ Διονυσίου Ἀλεξανδρείας.** Νεωτέρα Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (2784/31-3-2004) μεταξύ ἄλλων ἀναφέρει καὶ τὰ ἑξῆς : «**Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Χριστουγέννων ἐτελεῖτο μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ πρὸ τῆς ἡμέρας, διὰ μυστηριώδη αἰτίαν ὅτι γνώμη τῶν Θείων Πατέρων (εὐλαβῆς παράδοσις τὴν ὁποία διασώζει ὁ Θεόφιλος Καμπανίας) εἶναι μετὰ μεσονύκτιον νὰ ἐγίνε ἢ τε Γέννησις καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.**»

Εἰς ἀντίκρουσιν τῆς καινοφανοῦς καὶ ἀνερματίστου - ἀντιπαραδοσιακῆς θεωρίας περὶ τελέσεως τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καὶ περαιώσεως τῆς Ἀναστασίμου Θείας Λειτουργίας πρὸ τοῦ πρὸς τὴν Μεγάλῃν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα μεσονυκτίου ἀρκεῖ τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα ἀρθροῦ τοῦ μακαρίου Πρεσβυτέρου - Ἀρχιμανδρίτου π.Επιφανίου Θεοδωροπούλου· «**Κατάπληκτοι ἀνέγνωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας δῆλωσιν, δῆθεν ἐκκλησιαστικῆς πηγῆς, καθ' ἣν τὴν ἐσπέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ λύεται ἡ νηστεία. Ἡ θεωρία αὕτη τυγχάνει πάντῃ ἀστήρικτος. Ἐάν τὰ λεχθέντα εἶχοντο ἀληθείας, ἔπρεπεν ἡ νηστεία νὰ τηρῆται ἀπὸ τὴν ἐσπέραν τῆς προηγούμενης, ἵνα ἔχωμεν ἄρτιον 24ωρον καὶ οὐχὶ κολοβὴν ἡμέραν. Ἐπρεπεν ἀκόμη ἡ νηστεία τῆς Τεσσαρακοστῆς νὰ λύηται τὴν ἐσπέραν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.**

Τά αὐτά ἰσχύουσι διὰ πᾶσαν νηστείαν, ἰδίᾳ τῆς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς, ἥτις ἔπρεπε νὰ ἰσχύῃ μέχρι δύσεως τοῦ ἡλίου καὶ ἀκολουθῶς νὰ λύηται. Οὐδεὶς ὁμως διενόηθη νὰ ὑποστηρίξῃ τοιαύτας παραδοξότητες. Παράβασις τῶν περὶ νηστείας θεσμῶν εἶναι βεβαίως κακόν. Απόπειρα ὁμως περιβολῆς τῶν τοιούτων παραβάσεων δι' ἐνδύματος νομιμότητος ἀποτελεῖ ἐγκλημα βαρύτερον κατὰ τῆς Ἐκκλησίας» († Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδοροπούλου, Ἀρθρὰ Μελέται Ἐπιστολαί, τόμος Α', σελ. 471). Ἀκουέτω ταῦτα καὶ Ἀδελφός Ἱεράρχης τῆς Βορείου Ἑλλάδος, πνευματικόν τέκνον τοῦ ἁγίου Γέροντος Ἐπιφανίου.

Εἰς τὴν Θεόσωστον Ἐπαρχίαν μας ἐτελέσθησαν ἅπαντα (τελετὴ καὶ Θεία Λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως) ἀπὸ ὥρας 5^{ης} πρωΐνης μέχρι καὶ τῆς 9^{ης} π.μ., ἐν εἰρήνῃ καὶ συμμετοχῇ πλήθους πιστῶν εἰς τὰς Ἑνορίας, ὅπου ἐλειτουργεῖ Ἱερεὺς. Ἄλλωστε, κωλυμένης τῆς τελέσεως τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς Ἀναστάσεως κατὰ καὶ μετὰ τὸ μεσονύκτιον, λόγῳ τῶν αὐστηρῶν μέτρων περιορισμοῦ τῆς κυκλοφορίας, ἡ μόνη λύσις τελέσεως τῆς Ἀναστασίμου Θείας Λειτουργίας ἦσαν οἱ ἀπὸ ὥρας 5^{ης} πρωΐνης καὶ ἔξης ὥρες.

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Συνοδικοὶ Σύεδροι,

Ἀχρι τοῦδε ἐτέθη τὸ φλέγον καὶ πολὺκροτον αὐτὸ θέμα τῆς κανονικῆς τελέσεως τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Πασχαλίου Θείας Λειτουργίας ἐπὶ κανονικῆς, δογματικῆς καὶ παραδοσιακῆς βάσεως. Ἐγένετο ἀναφορά καὶ εἰς τρεῖς (3) Ἐγκυκλίους τῆς Ἱεράς ἡμῶν

~ 3 ~

Συνόδου διὰ τὸ αὐτὸ θέμα, δι' ὧν ἀποκρούονται νεωτερικαὶ καὶ ἀντικανονικαὶ - ἀντιδεοντολογικαὶ καινοτομίαι.

Ἐκφράζω ταπεινῶς τὸν φόβον ὅτι εἰς τὸ κορυφαῖον τοῦτο καὶ ὑπέρτατον ζήτημα ἠστοχήσαμεν καὶ παρεκκλίναμεν τῆς κανονικῆς καὶ παραδοσιακῆς ὁδοῦ μὴ θέσαντες κατακοκκίνην γραμμὴν, ἀλλ' ὑποχωρήσαντες εἰς τὰς φορτικὰς πιέσεις καὶ ἀπαιτήσεις - τὰς καὶ ἐκνόμους καὶ ἀντισυνταγματικὰς - τῆς κρατοῦσης Πολιτείας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ θέματα τῆς Θείας Λατρείας.

Ἠγνοήθησαν προγενέστεραι Συνοδικαὶ Ἀποφάσεις, κατὰ τὰ ὡς ἄνω, καὶ παροπλισθείσης ἐπὶ dietίαν περίπου τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας - τοῦ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Σώματος τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας -, μὴ συγκληθείσης κατὰ νόμον καὶ μὴ ἐπιληφθείσης ζωτικῶν ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων (ὅπως εἶναι ἡ παρακώλυσις καὶ ὁ ἀποκλεισμός ἐκ τῆς Θείας Λατρείας τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ δι' ἐν ἡμέραις Μ.Τεσσαρακοστῆς, Μ.Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα τοῦ παρελθόντος ἔτους, κυρίως), ἐφθάσαμεν εἰς τὸ νὰ ἀποδεχθῶμεν καὶ τὴν μετάθεσιν ἀκόμη τῶν τεταγμένων ὡρῶν τῆς τελετῆς καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς Ἀναστάσεως!!!

Δέν παρέβημεν μόνον τοὺς προμνημονευθέντας Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, ὅπερ συνιστᾷ μείζον ἀτόπημα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Καταστατικόν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ν. 590/1977), ὀρίζοντα εἰς τὸ κεφ.Β', ἄρθρον 4, παραγρ. δ', **Περὶ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας** τὰ ἑξῆς : «**Ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας, συγκαταβάσεως καὶ ἐπιεικειᾶς τῆς Ἐκκλησίας**». Ἐθεωρήθη ὡς πρᾶξις οἰκονομίας ἢ ἀλλαγὴ τῆς μακροαίωνος αὐτῆς παραδόσεως, ἀλλὰ ἡ οἰκονομία, ὅταν καὶ ἂν γίνεται καὶ ἐφαρμόζεται, ἀσκεῖται, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὀριζόμενα, μόνον ἀπὸ τὸ **Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας**. Καὶ ἐάν κάποιος ἐπικαλεσθῇ τὸ δυσχερές τῆς συνεδριάσεως τῆς Ι.Σ.Ι., ὑπάρχει καὶ ἡ περίπτωσις τῆς ἀδιακόπου λειτουργίας τοῦ σώματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία δέν συνέρχεται ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἀλλὰ πολὺ συχνά καὶ εἶναι 300 ἀντὶ 82. Ἐν πάσῃ, ὁμως, περιπτώσει ἢ θέλησις τῶν μελῶν τῆς Ι.Σ.Ι. δύναται νὰ ἐκφρασθῇ καὶ διὰ τῶν e-mails, ὅταν ἀποσταλῇ ἐρωτηματολόγιον.

Μακαριώτατε,

Ὁμολογουμένως, ἡ ἄνευ ἐμπεριστατωμένης μελέτης καὶ ἐξετάσεως τῆς προτάσεως τελέσεως τῆς Ἱερᾶς Παννυχίδος (ὥρα 8.10 μ.μ. τοῦ Μεγάλου Σαββάτου) καὶ τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως (ὥρα 9 μ.μ.), καὶ μετ' αὐτὴν τῆς ἄνευ Ὁρθρου τελέσεως τῆς Πασχαλινῆς Θείας Λειτουργίας μέχρι τῆς 10^{ης} μ.μ., ὅτε ἐπαύετο ἡ κυκλοφορία, βάσει τῆς ἰσχυοῦσης Κ.Υ.Α., προεξένησε μέγαν σάλον ἐντὸς τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἱεροῦ Κλήρου (σύγχυσιν, ταραχὴν, ἀντεγκλήσεις καὶ γενικῶς ἀναστάσεων). Ἦτο δυστυχῶς, κάτι τὸ καινοφανές, καινοτόμον, ἀντιπαραδοσιακόν, ἀντικανονικόν καὶ ἀντιθεολογικόν.

Κυρίως καὶ βασικῶς ἐπληξε πολλὰς, ἀναριθμήτους, ἱερατικὰς συνειδήσεις, αἱ ὁποῖαι διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους προανεφέραμεν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμβιβασθοῦν μὲ τὰ προχείρως καὶ ἀβασανίστως συζητηθέντα καὶ συναποφασισθέντα μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Πολιτείας, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τεκμήριον, θεωροῦν ὡς Πάσχα καὶ Ἀνάστασιν τὴν ἐκφώνησιν τοῦ «**Χριστὸς Ἀνέστη**» ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τὰ πυροτεχνήματα, βεγγαλικά, κροτίδες κ.λπ., τὰ ὁποῖα ὑπερκαλύπτουν τὸν ἐξαίσιον καὶ ὑπέροχον αὐτὸν Ἀναστάσιμον Ὑμνον καὶ τὴν ὁσονοῦπῳ ἀναχώρησιν διὰ τὰ Πασχαλινὰ ἐδέσματα.

Ὅμως, τοιαῦται ἀποφάσεις, λαμβανόμεναι ἐν σπουδῇ καὶ ἐπὶ ποδός, δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἀναπαύσουν τὸν Ἱερόν Κλήρον καὶ τὸν φιλόχριστον Λαόν, κατὰ κανόνα, δι' αὐτὸ καί, ὅπως ἐπληροφορήθην διαδίκτυακῶς πολλοὶ Ἱερεῖς καὶ πολλές ἐνορίες καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα (καὶ καθ' ὅλην τὴν Κύπρον) δὲν συνεμορφώθησαν πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα, ὅχι ἀπὸ

~ 4 ~

ἀσέβειαν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἀλλ' ἀπὸ ἔντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τὰς πιέσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.

Μὲ ἀπέραντον καὶ ἀπαραμύθητον λύπην ἐπληροφορήθην τὰς ποινὰς καὶ τιμωρίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν παραπομπὴν εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ἀδελφῶν Ἱερέων, ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τῶν Ἀρχῆς, δι' ἀπειθείαν καὶ παράβασιν τῆς ἐντολῆς τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ τῆς Κ.Υ.Α., ἐνῶ ἡ ἱερατικὴ τῶν συνειδήσεως ὑπαγόρευε εἰς αὐτοὺς τὸ «**πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις**» εἰς τὸ κορυφαῖον καὶ ἀδιαπραγμάτευτον αὐτὸ θέμα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας.

Ὁμολογῶ ὅτι ὡς ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἐπισκόπων θλίβομαι ὑπερβαλλόντως διὰ τὴν τοιαύτην ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν θέματι Ἀδελφῶν καὶ Συλλειτουργῶν μας Ἱερέων, ἐπειδὴ τηροῦν καὶ σέβονται τὸ Τυπικόν καὶ τὴν μακραίωνα Ἐκκλησιαστικὴν Παράδοσιν, ἀντὶ νὰ λάβουν τὸν ἔπαινον καὶ τὰ συγχαρητήρια τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας μας. Δὲν προτίθεμαι νὰ ὑπεισέλθω εἰς τὴν κρίσιν ἐνεργειῶν Ἀδελφῶν συνεπισκόπων, ἀλλὰ σημειῶνω ὅτι εἶναι κρίμα καὶ ἀδικον οἱ Κληρικοὶ μας νὰ ὑφίστανται καὶ ἐκ τῶν ἐσω διωγμούς. Εἴαν τινες Ἀδελφοὶ καὶ Συλλειτουργοὶ ἐσημείωσαν ἄλλας σοβαρὰς κανονικὰς παραβάσεις, ἃς ὑποστοῦν τὰς προβλεπομένας κυρώσεις, ἐάν δὲν χωρῇ κάποια ἐπιείκεια. Ἐν τῇ προκειμένῃ, ὅμως, περιπτώσει «οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξαν ... τί γάρ κακὸν ἐποίησαν;» (πρβλ. Λουκ. 23, 42 καὶ Ματθ. 27, 23).

Θερμοτάτην παράκλησιν ὑποβάλλω εἰς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον, ὅπως διατάξῃ τὴν ἀποφυγὴν καὶ τὴν ματαίωσιν τῶν διώξεων τῶν μελῶν τοῦ Ἱερατικοῦ Σώματος τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, δεδομένων καὶ τῶν ὡς ἄνω γενομένων παραλείψεων ἐκ μέρους τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἀρχῆς, καθότι τοῦτο θὰ πληγώσῃ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν χριστιανῶν, ὅταν πληροφορηθοῦν ὅτι οἱ πνευματικοὶ ποιμένες τῶν διώκονται, διότι προσηπίσθησαν τὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως καὶ κληρονομίας.

Επὶ δέ τούτοις, ὑποσημειούμενος βαθυσεβάστως, διατελῶ,

Ἐλάχιστος ἐν Ἐπισκόποις

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθῆρων & Ἀντικυθῆρων Σεραφεῖμ

† Ὁ Κυθῆρων & Ἀντικυθῆρων Σεραφεῖμ

Όπως αναφέρει αναλυτικότερα η ανακοίνωση της ΔΙΣ:

Μετά λύπης ο Μακαριώτατος Πρόεδρος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου διεπίστωσε, και συναπεδέχθησαν οι Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Αρχιερείς, ότι ιδίως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ, και μέσω νεωτέρου κειμένου του προς την Διαρκή Ιερά Σύνοδο, καταφέρεται εναντίον των Αποφάσεων Αυτής, επιμένει να μην αντιλαμβάνεται την κρισιμότητα των δυσκόλων και εκτάκτων αποφάσεων της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου για την δημόσια υγεία και την προστασία της ανθρώπινης ζωής, αυτοαπομονώνεται και θέτει εαυτόν μακράν της συλλογικής προσπάθειας της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία στο σύνολό Της πασχίζει και εργάζεται τόσο για την την ακώλυτη επιτέλεση της Θείας Λατρείας, όσο και για την τήρηση των υγειονομικών μέτρων.

Επίσης αποφάσισε την αποστολή Εγκυκλίου Σημειώματος προς την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και τις Ιερές Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος περί των παρατηρηθεισών περιπτώσεων μη τηρήσεως των Αποφάσεων Αυτής σε ελαχίστους ανά την Ελληνική Επικράτεια Ιερούς Ναούς, παραγγέλλουσα την λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων από πλευράς των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών, ενώ αποφάσισε να ενεργήσει τα δέοντα και προς την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών για την περίπτωση Ιερού Παρεκκλησίου Αυτής, όπου παρατηρούνται και κατά κόρον προβάλλονται άτοπες λειτουργικές συνήθειες και πρωτόγνωρες τελετουργικές αυθαιρεσίες.

Διαβάστε εδώ ολόκληρη την [επιστολή του Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων](#)